

HOMILIE 31^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 3 / ZO 4 NOVEMBER 2012

Onze overheid heeft vele regels en wetten uitgevaardigd, die werkt als een soort stofkam. Aan elk mogelijk ongelukje is gedacht. Elk risico moet uitgesloten worden. Dat er regels zijn, zal niemand verbazen, maar soms moeten ze eens worden opgeschoond, want op regels die nergens toe dienen, staat niemand te wachten. Door de veelheid van regels ziet menigeen door de bomen het bos niet meer en vraagt zich daarom af: Waar gaat het eigenlijk om?

Alles willen regelen of voorschrijven is een neiging van de mens, die ook aan de kerkdeur niet altijd voorbijgegaan is. De oudere generatie weet, hoezeer ook wij in onze kerk vele voorschriften kenden, waarvan de bedoeling niet bij iedereen even duidelijk was. Maar ten tijde van Jezus werd de geloofsbeleving in ongekend hoge mate bepaald door het naleven van regels. 365 voorschriften kenden de joden. De tien overzichtelijke geboden, die Mozes op de berg Sinai de joden op het hart had gedrukt, waren onderwerp geworden van overijverige schriftgeleerden, die elk voorval nader gingen omschrijven en uitwerken. Wat eens 10 geboden waren, was uitgedijd tot die hele catalogoog. Daarmee moesten de joden dus rekening houden als zij in Jezus' tijd hun geloof wilden beleven. Overijverige schriftgeleerden en farizeeën keken nauwlettend toe, dat er geen overtredingen werden begaan. Zo werd met grote strengheid het gebod van de sabbat afgedwongen. Wanneer Jezus op sabbath een zieke geneest, wordt hij streng ter verantwoording geroepen. "Zes dagen zijn er om zieken te genezen. Dat dient u dus niet op de sabbat te doen."

Het is dan ook niet verwonderlijk dat iemand de tel kwijt raakt en bij Jezus komt met de vraag: "Wat is nu eigenlijk de kern van de zaak? Waar gaat het om? De man is onder de indruk geraakt van Jezus' prediking. Maar Jezus laat zich niet ertoe verleiden om zich te verdiepen in de vraag welke regeltjes hier niet of daar wel van toepassing zijn. Bovendien is een antwoord van Jezus nooit oppervlakkig. Jezus voert de toehoorders steeds tot de kern van de zaak. Hij leidt hun gedachten naar Gods woord zelf, zoals elke jood dat kende: "Luister Israel! Bemin de Heer, uw God, met hart en ziel en verstand... en bemin je naaste als jezelf." Deze geboden zijn de twee kanten van dezelfde medaille. Het grote oerwoud van regels wordt door Jezus teruggesnoeid tot deze twee.

Jezus begint bij het begin, bij God. "Gij zult de Heer uw God beminnen, want Hij is een God van mensen," zegt Jezus. Hij verdient het, dat we hem eren. En omdat God een God van liefde is, moeten wij mensen van liefde zijn. Ons geloof in God verplicht ons daartoe. Jezus is daarvan het levende voorbeeld. Hij is voor ons maatstaf en norm.

Jezus roept ons op tot geloof en liefde. Het lijkt soms weleens alsof men kan kiezen. De een gaat ter kerke, de ander is goed voor zijn naaste. Niet zelden worden zij in discussies tegenover elkaar geplaatst. Maar geen van beiden heeft het recht zichzelf op te leggen. Niemand mag zijn eigen norm zijn. Inspiratie en norm is voor ons Jezus Christus, Gods Zoon, zijn persoon, zijn woorden en zijn geleefde leven. Zonder toeleg op het geloof, zonder de wil om oprecht God te beminnen, verarmt ons christen-zijn, verarmt ook onze liefde. Dan glijden wij af en maken wij onszelf tot norm. De normvervaging van onze maatschappij levert daarvoor het duidelijkste bewijs.

Waar komt het op aan in het leven? Dat is een vraag, die een mens zich menigmaal stelt. In deze ingewikkelde wereld biedt Jezus ons een eenvoudig kompas aan: Bemin God en bemin je naaste. Dan zal ons leven op koers blijven. Zeker ook de jonge mens kijkt vooruit. Hij/zij wil aan zijn leven de juiste invulling geven in integriteit en waarheid. Soms is dat niet gemakkelijk. De levensweg kant zovele kanten opgaan. De wereld is voortdurend in beweging. De ene ontwikkeling volgt de ander in snel tempo op en nieuwe vragen en problemen vragen om een antwoord. Het leven is ingewikkeld geworden. Wij mogen dan onze verantwoordelijkheden niet uit de weg gaan. Maar juist in dat

ingewikkelde leven zoeken we naar de juiste uitgangspunten, die je denken en doen kunnen normeren, een soort kompas, dat richting geeft aan het menselijke bestaan. Bemin God en de naaste.